

3. Bráni doložka 4 uvedenej rámcovej dohody vnútroštátnej právnej úprave, akú predstavuje článok 20 ods. 1 legislatívneho dekrétu 75/2017 (v súlade s výkladom podľa uvedeného ministerského obežníka č. 3/2017), ktorá priznáva možnosť prijať dočasných výskumných pracovníkov verejných výskumných organizácií do stálego pracovného pomeru – ale iba za predpokladu, že do 31. decembra 2017 odpracovali v danej verejnej službe aspoň tri roky -, uvedenú možnosť však nepriznáva v prospech vysokoškolských výskumných pracovníkov na dobu určitú, a to iba z dôvodu, že podľa článku 22 ods. 16 legislatívneho dekrétu 75/2017 sa na pracovnoprávne vzťahy vysokoškolských výskumných pracovníkov, hoci sú založené na zamestnaneckej pracovnej zmluve, vzťahuje „režim podľa verejného práva“, napriek tomu, že článok 22 ods. 9 zákona 240/2010 podriaďuje výskumných pracovníkov pôsobiacich vo výskumných organizáciách aj výskumných pracovníkov na vysokých školách rovnakému pravidlu týkajúcemu sa maximálneho možného trvania pracovnoprávných vzťahov na dobu určitú, a to vo forme zmlúv podľa nasledujúceho článku 24 alebo výskumných grantov podľa toho istého článku 22, uzatvorených s vysokými školami alebo výskumnými organizáciami?
4. Bránia zásady ekvivalencie a efektivity, ako aj zásada potrebného účinku práva EÚ, so zreteľom na uvedenú rámcovú dohodu, ako aj zásada nediskriminácie podľa doložky 4 tejto dohody vnútroštátnej právnej úprave (článok 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010 a článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015), ktorá napriek existencii spoločnej regulácie uplatniteľnej na všetkých pracovníkov, t. j. vo verejnej aj súkromnej sfére, ktorá sa naposledy stanovila v samotnom legislatívnom dekréte č. 81, pričom (s účinnosťou od roku 2018) stanovuje maximálne trvanie pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú na 24 mesiacov (vrátane predĺžení a obnovení) a podmieňuje využívanie takéhoto druhu pracovnoprávných vzťahov vo verejnej správe existenciou „dočasných a mimoriadnych požiadaviek“, umožňuje, aby vysoké školy prijímali výskumných pracovníkov na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno, v prípade pozitívneho hodnotenia výskumnej a pedagogickej činnosti vykonanej počas daného trojročného obdobia, predĺžiť o dva roky, ale na uzatvorenie prvej pracovnej zmluvy ani na jej predĺženie nevyžaduje existenciu uvedených dočasných alebo mimoriadnych potrieb dotknutej vysokej školy, pričom po uplynutí príslušných piatich rokov sa vysokej škole dokonca umožňuje, aby s rovnakou osobou alebo s inými osobami uzatvorila ďalšiu pracovnú zmluvu na dobu určitú rovnakého druhu, a to na účely uspokojenia tých istých potrieb v oblasti výučby a výskumu, ktorých sa týkala predchádzajúca zmluva?
5. Bráni doložka 5 uvedenej rámcovej dohody, aj s ohľadom na zásady efektivity a ekvivalencie a na vyššie uvedené doložku 4 tomu, aby vnútroštátna právna úprava [článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015 a článok 36 ods. 2 a 5 legislatívneho dekrétu 165/2001] znemožňovala vo vzťahu k vysokoškolským výskumným pracovníkom prijatým na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno predĺžiť o ďalšie dva roky [podľa uvedeného článku 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010], neskorší vznik pracovného pomeru na neurčitý čas, keďže v rámci talianskeho právneho poriadku neexistujú iné opatrenia vhodné na zabránenie nezákonnému opakovanému uzatváraní dočasných pracovnoprávných vzťahov zo strany vysokých škôl a jeho sankcionovanie?

(¹) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. EÚ L 175, 1999, s. 43).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 27. januára 2020 – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE

(Vec C-44/20)

(2020/C 161/38)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Odporcovia: PC, RE

Prejudiciálne otázky

- a) Má sa doložka 4 Rámcovej dohody o práci na dobu určitú, uzatvorenej 18. marca 1999, ktorá je prílohou smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 ⁽¹⁾, vykladať v tom zmysle, že ukladá povinnosť, aby sa obdobia služby, ktoré dočasný zamestnanec odpracoval pre orgán verejnej moci v rámci plnenia úloh zhodujúcich sa s úlohami, ktoré plní stály zamestnanec zaradený do rovnakej kategórie v rámci rovnakého orgánu, zohľadňovali na účely výpočtu odpracovaných rokov, vrátane prípadu, keď sa dotknutý dočasný zamestnanec prijal do stáleho pracovného pomeru na základe verejného výberového konania, a to napriek osobitostiam výberového konania, ktoré v danom prípade vedie k úplnému obnoveniu pracovného pomeru a vzniku nového pracovnoprávneho vzťahu, t. j. k prerušeniu predchádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, ktoré uchádzač vo výberovom konaní akceptoval, s tým, že nový pracovný pomer sa vyznačuje existenciou autoritatívneho aktu vo veci pracovného zaradenia zamestnanca, ako aj osobitnými povinnosťami a špecifickou, posilnenou stabilitou?
- b) V prípade kladnej odpovede na otázku uvedenú v písm. a): majú sa predtým odpracované roky uznať v plnom rozsahu, alebo existuje objektívny dôvod na to, aby sa kritériá uznávania odpracovaných rokov, na základe vyššie uvedených osobitostí, odlišovali od režimu úplného uznania?
- c) V prípade zápornej odpovede na otázku uvedenú v písm. b): na základe akých kritérií sa má vypočítať počet odpracovaných rokov, ktorý je možné uznať, aby nedošlo k diskriminácii?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 28. januára 2020 – F./Stadt Karlsruhe

(Vec C-47/20)

(2020/C 161/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: F.

Žalovaný: Stadt Karlsruhe

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126/ES ⁽¹⁾ členskému štátu, na ktorého území držiteľovi vodičského preukazu EÚ skupiny A a B vydaného iným členským štátom bolo z dôvodu jazdy pod vplyvom alkoholu odobraté oprávnenie viesť motorové vozidlá s týmto vodičským preukazom v prvom uvedenom členskom štáte, aby odmietol uznať vodičský preukaz pre tieto skupiny, ktorý bol dotknutej osobe v druhom uvedenom členskom štáte vydaný po tomto odobratí, a to formou obnovenia podľa článku 7 ods. 3 druhého pododseku smernice 2006/126/ES?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, 2006, s. 18).